

CHUYỆN VUI VỀ BÀI THƠ "VÀ TÔI "

Ngày 13 tháng 3 năm 2019, trên dòng thời gian facebook của nhà thơ 16 vợ Nguyễn Đăng Hành đăng bài tự họa chân dung của ông và chân dung một bạn thơ ông trân quý:

MỘT NGƯỜI

Một người

Đồng vợ

Đàn con

Túp lều ọp ọp

Héo hơn một người

Một người

Ồn ã một thời

Trắng tay

Tay trắng

Một đời

Trắng tay

Vùi trong

Cát bụi

Đắng cay

Nửa khôn

Nửa dại

Tự tay

Chôn vùi!!!!!!

NGUYỄN ĐĂNG HÀNH

Dưới mấy dòng ngẫu hứng đó là lời bình luận của Nhà Phê bình Văn học Châu Thạch:

“Đắng cay thì mặc đắng cay

Thằng nào bằng lão gọi ngay là thầy!!!”

Tôi nghĩ, có lẽ Nhà Phê bình Châu Thạch biết đó là bài tự họa của Nhà thơ Nguyễn Đăng Hành nhưng chắc ông chưa đoán ra chân dung thứ 2 là ai nên tôi comment tiếp phía dưới:

“Một người góc chợ la cà

Một người lẩn giữa cỏi ma ú oà

.... Hehe anh trai Nguyễn Đăng Hành nhì! ”.

Thế là Nhà thơ Nguyễn Đăng Hành đốp chát luôn:

- *“Xuân Xuyên quả bậc thiên tài*

Còn ông Châu Thạch vườn ngài thi nhân

Vườn còn chữ nghĩa chữ nhân

Vườn còn cái đức cái tâm..... Ha!!!! Ha!!! Mô phật!”

Tôi không nhịn được cười, liền comment:

- *“Kinh! Đánh đá thế anh trai Nguyễn Đăng Hành?”*

Kể từ đó, nhà thơ 16 vợ Nguyễn Đăng Hành giận tôi, nhất quyết không nhắc điện thoại khi tôi gọi đến.

Bẵng đi thời gian khá dài thì tới 15 tháng 12 năm 2019, nhà thơ 16 vợ Nguyễn Đăng Hành điện đến tôi. Sau vài câu chào hỏi, tôi vội thanh minh:

- Hôm trước mới comment 2 câu họa vui với chân dung anh và chân dung chú Văn Thùy, chưa kịp viết nốt 2 câu em tự họa về mình để góp vui cùng anh thì bị anh chửi ghê quá nên em không dám comment tiếp.

Nguyễn Đăng Hành hề hề: - Tớ không giận cậu nữa nên mới điện cho cậu nhưng cậu đọc 2 câu cuối tớ nghe nào?

Tôi ấp úng chống chế (vì tôi comment 2 câu đó góp vui chứ có ý thơ thần gì đâu): - Thôi để mai kia em post lên blog và facebook cá nhân, anh vào đọc rồi comment góp ý luôn nhé.

Nguyễn Đăng Hành có vẻ bức nên giọng ông hơi căng: - Tức là cậu lại xỏ mũi tớ! Cậu coi tớ như thằng hề, như con hát à?

Nghe câu “Cậu coi tớ như thằng hề, như con hát à?!", tôi vội “phịa” luôn: - Làm gì mà anh ầm ĩ lên thế? Thì 2 câu cuối đây:

Và tôi một kẻ mù lòa

Ngu ngơ đặt cược quan tòa xứ gian.

Thế nào? Được không anh?

Im lặng một lúc, Nhà thơ Nguyễn Đăng Hành mới nhát gừng: - “Mày đểu! Quá đểu! Nhưng đúng và thật lắm! Chả trách mày đeo có bạn!”. Rồi cụp máy. Tôi gọi lại đến vài mươi cuộc, ông cũng không nhắc máy.

Chép vào đây bài thơ "VÀ TÔI" để các tình yêu đọc giải trí:

VÀ TÔI

- Với Văn Thùy "di nhân" và Nguyễn Đăng Hành -

Một người góc chợ la cà

Một người lẩn giữa cõi ma ú òa

Và tôi một kẻ mù lòa

Ngu ngơ đặt cược quan tòa xứ gian.

Hà Nội, 15 tháng 12-2019

ĐẶNG XUÂN XUYẾN

Trưa 22 tháng 07 năm 2022

ĐẶNG XUÂN XUYẾN

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/DangXuanXuyen.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10700 TÁC PHẨM